

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Варшавський технологічний університет «Варшавська політехніка» (Польща)
Університет Миколаса Ромеріса (Литва)
Лінчепінзький університет (Швеція)
Університет Хамлайн (США)
Плімутський університет (Велика Британія)
Університет імені святого Климента Охридського в Бітолі (Македонія)
Асоціація європейських прикордонних регіонів
Центральне міжрегіональне управління Національного агентства України
з питань державної служби
Харківська обласна військова адміністрація
Харківська міська рада
Громадська організація «Розвиток громад Харківщини»

МАТЕРІАЛИ

**Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції,
присвяченої 95-річчю з дати заснування
Харківського національного економічного університету
імені Семена Кузнеця**

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

28 листопада 2025 року

**Харків
2025**

УДК 351(06)
ББК 67. 401я4
П 88

П 88 Публічне управління: проблеми та перспективи: матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, присвяченої 95-річчю з дати заснування Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (м. Харків, 28 листопада 2025 року). – Харків : ТОВ «Константа», 2025. – 22 с.

ISBN 978-966-342-445-3

**УДК 351(06)
ББК 67. 401я4**

ISBN 978-966-342-445-3

© Колектив авторів, 2025
© ТОВ «Константа», 2025

ЗМІСТ

Організаційний комітет	12
Секція 1. «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС»	19
Секція 2. «Публічне управління та економічна політика в Україні»	19
Секція 3. «Школа публічного адміністрування та управління проектами»	19
Секція 4. «Проблеми реалізації молодіжної політики в Україні та шляхи їх подолання»	19
Додаток 1. Тези доповідей учасників конференції (на електронному носії)	20

СЕКЦІЯ 1

Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС

Gavkalova Nataliia, John Martin. INTEGRATING LANDSCAPE AND CIRCULAR APPROACHES FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE GLOBAL ECONOMY	20
Girinskienė Viktorija. INTEGRATED APPROACH TO PUBLIC ADMINISTRATION MODERNIZATION: ARTIFICIAL INTELLIGENCE AS A CATALYST FOR SOCIAL PROGRESS AND A SOURCE OF NEW INEQUALITIES	25
Sigita Juravičiūtė. WORKPLACE BULLYING IN PUBLIC SECTOR ORGANIZATIONS: A LITERATURE-BASED ANALYSIS WITH A FOCUS ON HIGHER EDUCATION	28
Shumskaya Anna. EFFECTIVE PUBLIC ADMINISTRATION AND INNOVATIVE ACTIVITIES OF GOVERNMENT BODIES: PECULIARITIES OF THE RELATIONSHIP IN THE CONDITIONS OF UKRAINE'S RECOVERY	31
Sobolev Vadym Hryhorovych, Smalskys Vainius. OPPORTUNITIES FOR ADAPTATION OF FOREIGN EXPERIENCE IN DEVELOPING HUMAN RESOURCES POTENTIAL OF THE CIVIL SERVICE	36
Агаєва Катерина Олександрівна. РОЗРОБКА КЛЮЧОВИХ НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ	41
Барсегян Арутюн Овсепович. АНАЛІЗ ПРОБЛЕМАТИКИ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ	47
Белецький Всеволод Сергійович. АНАЛІЗ МЕХАНІЗМІВ ЛОБІЮВАННЯ ТА ІНСТИТУЦІЙНОГО ВПЛИВУ ОЛІГОПОЛІЙ НА ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ЩОДО ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ	53
Бойченко Вадим Віталійович. УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВЛАДИ НА ОСНОВІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ	58
Бондаренко Максим Андрійович. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ІТ В ОРГАНАХ ВЛАДИ	64
Бороздіна Юлія Миколаївна. ОБГРУНТУВАННЯ НАПРЯМІВ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ	68

СЕКЦІЯ 4

Проблеми реалізації молодіжної політики в Україні та шляхи їх подолання

Gruzd Maryna. ANALYSIS OF THE EXTERNAL ENVIRONMENT OF ORGANIZED YOUTH MOVEMENTS	591
Бабенко Анастасія Петрівна. СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ МОЛОДІЖНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В КОНТЕКСТІ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ	597
Белявцева Вікторія Володимирівна, Лавриненко Кристина Олександрівна. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСТІ МОЛОДІ У ПРИЙНЯТТІ РІШЕНЬ НА МІСЦЕВОМУ, РЕГІОНАЛЬНОМУ ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ	602
Бондаренко Геннадій Геннадійович. РОЛЬ МОЛОДІЖНИХ ІНІЦІАТИВ У СТАНОВЛЕННІ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА УКРАЇНИ	606
Верховодова Руслана Олександрівна. ІННОВАЦІЇ У МОЛОДІЖНОМУ СЕКТОРІ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ	610
Войчук Максим Володимирович. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ТА ІМПЕРАТИВИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ	615
Єрмоленко Оксана Олександрівна. РЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ВІЙНИ	621
Єрмоленко Олексій Анатолійович. ПРОБЛЕМА ПОВЕРНЕННЯ МОЛОДІ В УКРАЇНУ ПІД ЧАС ВІЙНИ	627
Зінов'єва Анна Володимирівна. РОЛЬ МОЛОДІ У ФОРМУВАННІ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	631
Лавриненко Єлизавета Олександрівна. СОЦІАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІ: ПРОБЛЕМИ ВХОДЖЕННЯ МОЛОДІ В СУСПІЛЬНЕ ЖИТТЯ	637
Левченко Анастасія Русланівна. ВПЛИВ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОЛОДІЖНОЇ СТРАТЕГІЇ НА ПОДОЛАННЯ АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ	641
Лисицький Кирило Дмитрович. ВИКЛИКИ РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ ПОДОЛАННЯ	646
Луганська Анна Романівна. МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	651
Маммедов Арслан Олегович, Гетьман Павло Сергійович. МОТИВАЦІЯ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ ДО КАР'ЄРИ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ	656
Міщук Максим Олександрович. ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК СУБ'ЄКТ РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	663
Островська Наталія Олександрівна. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МОЛОДІ ЯК ПРІОРИТЕТ ЗАВДАНЬ СУЧАСНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ	667

УДК 351/354:32-053.6(477)

РЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Єрмоленко Оксана Олександрівна,
к.е.н., доцент кафедри державного
управління, публічного
адміністрування та економічної
політики, ХНЕУ ім. С. Кузнеця

В умовах війни реалізація молодіжної політики в Україні набула нових пріоритетів і зазнала суттєвих трансформацій, адаптуючись до викликів воєнного стану. Основна її мета на сьогодні – підтримати молодь, зберегти її потенціал, сприяти психічному здоров'ю та залучити до відбудови країни. Реалізація молодіжної політики у воєнних умовах вимагає адаптації до нових реалій сьогодення, фокусуючись на психологічній підтримці, безпеці, психологічній реабілітації та допомозі зайнятості молоді. Важливою складовою політики є залученість молоді до відновлення, волонтерства та громадських ініціатив, а також створення умов для їхньої самореалізації та розвитку потенціалу попри надзвичайні обставини.

Основними напрямками реалізації молодіжної політики під час війни можуть бути наступні [1]:

1) Психологічна підтримка та реабілітація: надання психологічної допомоги для подолання травм, пов'язаних з війною та організація програм психологічної реабілітації для молоді, яка пережила травматичні події. Війна негативно позначилася на психоемоційному стані молоді. Міністерство молоді та спорту України спільно з Радою Європи адаптувало програми молодіжної роботи, включивши в них освітні компоненти, засновані на травма-інформованому підході. У співпраці з ЮНІСЕФ реалізуються програми, спрямовані на посилення психосоціальної підтримки.

2) Безпека та соціальний захист: забезпечення фізичної безпеки молоді, особливо в небезпечних регіонах та надання соціальної підтримки, включаючи житло та фінансову допомогу.

3) Підтримка зайнятості: створення нових програм для працевлаштування та розвитку навичок молоді, яка опинилася поза ринком праці та сприяння у працевлаштуванні молоді, зокрема через Державну службу зайнятості.

4) Розвиток молодіжного лідерства та самореалізації: підтримка молодіжних громадських організацій та ініціатив, які працюють у сферах безпеки, волонтерства, відбудови та створення можливостей для розвитку лідерських якостей, креативності та підприємництва.

5) Залучення молоді до відновлення України: підтримка участі молоді у волонтерських проєктах, спрямованих на відновлення інфраструктури та допомогу громадам й використання потенціалу молоді для розбудови і відновлення суспільства. Молодь стала рушійною силою волонтерського руху. Молодіжна політика сприяє розвитку волонтерства, яке є ключовим механізмом залучення молодих людей до суспільно значущої діяльності, зміцнення громадянської позиції та відбудови громад.

Основними інструментами для реалізації означених напрямків молодіжної політики виступають молодіжні ради, молодіжні громадські організації та різноманітні міжнародні програми, розвиток молодіжних центрів та просторів, проєктна діяльність та гранти, нормативно-правові зміни.

Розглянемо більш детально кожен з інструментів.

Молодіжні ради виступають як консультативно-дорадчі органи, що допомагають краще зрозуміти потреби молоді та враховувати їх у розробці політики. Важливим елементом політики є залучення молоді до процесів ухвалення рішень. Це сприяє врахуванню потреб молоді в умовах воєнного стану та зміцненню співпраці з органами місцевого самоврядування.

Молодіжні громадські організації – це об'єднання молоді, які реалізують власні проєкти та ініціативи у різних сферах.

Міжнародні програми: залучення міжнародної допомоги та програм підтримки, як, наприклад, ініціатива Європейського Союзу «Молодіжна гарантія». Україна продовжує співпрацювати з міжнародними організаціями, такими як Рада Європи та Європейський Союз, для обміну досвідом та отримання підтримки. Проєкт «Молодь за демократію в Україні» адаптував свою діяльність, щоб відповідати на потреби молодіжної сфери в умовах війни [2].

Розвиток молодіжних центрів та просторів. Молодіжні центри та організації трансформували свою діяльність, надаючи безпечні місця для спілкування, соціалізації та навчання. Спільно з міжнародними партнерами, такими як ЮНІСЕФ, вони організовують освітні програми та заходи, що сприяють розвитку компетентностей молоді в умовах війни.

Проєктна діяльність та гранти: організації, що працюють з молоддю, мають можливість отримувати грантову підтримку, зокрема через проєкт «Банк ідей». Це дозволяє реалізувати ініціативи, спрямовані на подолання наслідків війни, зокрема для внутрішньо переміщених осіб.

Нормативно-правові зміни: постійно триває процес оновлення та адаптації нормативно-правової бази для ефективного реалізації молодіжної політики, що враховує виклики воєнного часу та потреби молоді.

Поміж тим реалізація молодіжної політики на своєму шляху постійно зустрічає масу перепон. Зазвичай вони пов'язані з обмеженим фінансуванням, масовим переміщенням молоді як усередині країни так і закордон, низка освітніх проблем.

Проблеми фінансування проявляються у перенаправленні бюджетних коштів на оборону, що скорочує фінансування молодіжної політики на державному та місцевому рівнях. Частково це компенсується міжнародною допомогою.

Що стосується внутрішньої міграції, то масове переміщення молоді в межах країни створює нові виклики для адаптації та інтеграції молодих людей у нових громадах. Сюди ж слід додати й освітні виклики, оскільки війна вплинула

на безперервність освітнього процесу та професійну підготовку молоді. Існують проблеми з високим рівнем безробіття та невідповідністю кваліфікацій потребам ринку праці. А чи не найголовніша проблема сьогодення та й майбутнього – це відтік молоді. Значна кількість молодих українців виїхала за кордон, що створює довгострокові демографічні ризики.

Молодіжна політика України в умовах війни зазнала значних змін, зосередившись на збереженні людського потенціалу, психологічному добробуті та залученні молоді до процесів відновлення держави. Її пріоритети змістилися від розвитку до підтримки та адаптації молодого покоління до надзвичайних умов воєнного часу.

Психологічна підтримка та реабілітація стали одним із ключових напрямів реалізації молодіжної політики. Завдяки співпраці з міжнародними організаціями (Радою Європи, ЮНІСЕФ, ЄС) створено та впроваджено програми, спрямовані на подолання наслідків психологічних травм і формування стійкості молоді.

Безпека та соціальний захист молоді набули стратегічного значення. В умовах воєнних дій актуальними є заходи щодо забезпечення фізичної безпеки, надання житла, фінансової підтримки та соціальної допомоги, особливо внутрішньо переміщеним молодим людям.

Підтримка зайнятості та розвитку професійних навичок є важливим інструментом зменшення соціальної напруги. Створюються програми працевлаштування, стажування та перекваліфікації, які дозволяють молоді адаптуватися до нових економічних реалій і залишатися активними учасниками ринку праці.

Розвиток молодіжного лідерства, волонтерства та громадянської активності сприяє формуванню покоління, здатного не лише долати наслідки війни, а й брати безпосередню участь у відбудові країни. Молодіжні організації, волонтерські ініціативи та громадські об'єднання стали ключовими агентами позитивних змін у суспільстві.

Залучення молоді до відновлення України через волонтерські, освітні та проєктні програми посилює відчуття відповідальності та єдності. Молодь стає рушійною силою у процесах розбудови громад і зміцнення соціальної згуртованості.

Інституційна основа молодіжної політики формується через діяльність молодіжних рад, центрів, громадських організацій, проєктів і грантових програм. Ці інструменти забезпечують діалог між молоддю, державою та міжнародними партнерами, сприяють підвищенню ефективності управлінських рішень.

Попри позитивні зрушення, реалізація молодіжної політики стикається з рядом викликів: обмеженим фінансуванням, внутрішньою та зовнішньою міграцією молоді, розривом освітніх процесів, високим рівнем безробіття та невідповідністю кваліфікацій потребам ринку праці.

Відтік молоді за кордон становить одну з найсерйозніших загроз для демографічного та економічного майбутнього країни. Тому державна політика має бути спрямована на створення умов для повернення молоді, розвитку кар'єри, освіти та підприємництва в Україні.

Отже, сучасна молодіжна політика в Україні є не лише системою підтримки, а й стратегічним ресурсом національної стійкості. Вона покликана забезпечити розвиток і самореалізацію молоді, зберегти її потенціал та перетворити активність молодого покоління на рушійну силу відновлення й розбудови держави після війни.

Література:

1. Мета, завдання та пріоритети молодіжної політики. Юридичний інтернет ресурс «Протокол.ua». [Електронний ресурс]. – Режим допуску : https://protocol.ua/ua/pro_osnovni_zasadi_molodignoi_politiki_stattya_3/.

2. Сайт UNDP Україна. «Я хочу змінювати». Як молодіжні ради стають сильнішими та відновлюють громади. [Електронний ресурс]. – Режим допуску :

<https://www.undp.org/uk/ukraine/stories/ya-khochu-zminyuvaty-yak-molodizhni-rady-stayut-sylnishymy-ta-vidnovlyuyut-hromady>.

Матеріали конференції публікуються в авторській редакції.